

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ.

Τὴν Κυριακὴν, 12^η / 25^η Δεκεμβρίου 2016, ἐωρτάσθη εἰς τὸ χωρίον τῶν Ποιμένων, ἐν ᾧ οἱ ἀγραυλοῦντες ποιμένες ἤκουσαν τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» καὶ προετράπησαν νὰ μεταβοῦν ἕως Βηθλεέμ – σημερινὸν Μπεϊτ Σαχούρ- ἡ μνήμη τῶν κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν πρό τοῦ νόμου καὶ ἐν νόμῳ εὐαρεστησάντων τὸν Κύριον, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν «ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς» (Γεν. ιβ, 3κ', κβ' 18).

Εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος, ἀριθμούσης περί τὰς ἐπτὰ χιλιάδας μέλη, ἐγένετο δεκτός τὴν πρωΐαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ὑπὸ τῶν Προσκόπων , τοῦ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου καὶ ὑπὸ τῶν Ἱερέων τῆς πόλεως καὶ τοῦ λαοῦ ἐν συνεχείᾳ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ ὁποῖος καὶ προεξῆρξε τοῦ Ὁρθοῦ καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Βηθλεέμ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου συμπροσευχομένου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Μάρκου, τῶν Ἱερέων τοῦ Ναοῦ τούτου Πρεσβυτέρων π. Σάββα, π. Αἴσσα καὶ π. Ἰωάννου, ψαλλούσης τῆς Μεικτῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ταύτης, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἱεροσόλυμα κ. Βασιλείου Κοΐνη καὶ παρακολουθοῦντος τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ τῆς πόλεως.

Πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστὶ ὡς ἔπεται:

«Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν πρό νόμου Πατέρων Ἀβραάμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τὴν ἐτήσιον μνήμην. Τοῦ Ἰούδα τὴν φυλὴν ἀξίως τιμήσωμεν. Τούς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα ὡς τῆς Τριάδος τύπον σὺν τῷ Δανιήλ εὐφημήσωμεν. Τῶν προφητῶν τὰς προρρήσεις ἀσφαλῶς κατέχοντες μετὰ τοῦ Ἡσαΐου μεγαλοφώνως βοήσωμεν. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήπεται καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Οἱ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γενόμενοι ἅγιοι Προπάτορες συνήγαγον ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ χωρίου τῶν ἀγραυλοῦντων ποιμένων, ἵνα πανηγυρίσωμεν τὴν ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην καὶ ἀξίως τιμήσωμεν τὸν Προφήτην Δαυΐδ καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ, ἐξ ὧν προῆλθεν ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, δηλαδὴ ὁ ἔνσαρκος Λόγος ὁ Χριστός: ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδός: «Σοφώτατοι θεῖοι Προφῆται γεγέννηται Ἀβραάμ ἀπόγονοι τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰούδα τικτόμενον Λόγον θερμῶς προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι.

Αὐτῶν ἱκεσίαις Ἰησοῦ πάντας οἰκτείρησον».

Τιμῶμεν καί γεραίρομεν τοὺς ἁγίους Προπάτορας, διότι δι' αὐτῶν ἐγένετο εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἡ «ἀποκάλυψις μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου», (Ρωμ. 16, 25). Ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος, ἐνεργῶν ὡς καλὸς Πατὴρ λέγει: «ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι πάντας τὶς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ» (Ἐφ. 3, 8-10).

«Τοῦ ἀπὸ τῶν αἰώνων ἀποκεκρυμένου τούτου μυστηρίου αὐτήκοοι καὶ αὐτόπται μάρτυρες ἀλλὰ καὶ κήρυκες ἐγένοντο οἱ ἐν τῇ ἁγιογραφικῇ ὑμῶν ταύτῃ πόλει Ποιμένες, οἱ ὅποιοι ἔμεναν ἔξω εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ἐφύλαττον τὸ ποίμνιόν των, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς. «Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτός ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος: μὴ φοβῆσθε, ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν θεόν καὶ λεγόντων, Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2, 8-11,13,14).

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς ἀγαπητοί μου μετὰ τοῦ ψαλμωδοῦ εἴπωμεν: «ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν», (Ψαλμ. 94,2). Διότι ὁ Κύριος κατέστησε περιφανῆ τὴν σωτηρίαν Του ταύτην ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἔκαμε φανεράν τὴν δικαιοσύνην Του πρὸς ὅλους, (Ψαλμ. 97,2). Τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ θεὸς Πατὴρ, οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ λόγου τῶν Προφητῶν Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, δηλονότι τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἐκ Παρθένου Μαρίας καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ γεννηθεὶς Χριστὸς μᾶς ἄνοιξε τὸν δρόμον διὰ τὴν εἰσοδὸν μας εἰς τὴν αἰώνιον Αὐτοῦ βασιλείαν.

Μέ ἄλλα λόγια, τό πλοῦσιον ἔλεος τοῦ θεοῦ καὶ ἡ πολλή ἀγάπη Αὐτοῦ μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς ἁμαρτίας καὶ μᾶς ἔδωσε ζωὴν. Μᾶς βρῆκε αἰχμαλώτους καὶ μᾶς ἔδωσε χάριν, διὰ νὰ ζήσωμεν ἐλεύθεροι, ὡς κηρύττει ὁ θεὸς Παῦλος. «Ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ», (Ἐφ. 2, 4-5). Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἰδικὴν μας ἀναγέννησιν καὶ ἀνάπλασιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῆς τελείας γνώσεως τοῦ θεοῦ διὰ τῶν ἔργων τῆς δικαιοσύνης, δηλαδή τὴν καθ' ὅλου ἀρετὴν, τὴν ἐν τῷ βίῳ εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, πραότητα», ὡς λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, ἐρμηνεύων τὸν Ψαλμόν, «θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον», (Ψαλμ. 4,6). Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς παραγγέλλει καὶ ἡμῖν ὁ σοφὸς Παῦλος ἐν τῷ σημερινῷ ἀποστολικῷ ἀναγνώσματι αὐτοῦ λέγων: «Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία» καὶ συνεχίζει λέγων: «νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν», (Κολ. 3, 8-10).

Ἰδοὺ, λοιπόν, διὰ τί ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς τό τῆς γνώσεως καί ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὡς τοῦτο σαφέστατα διατυπώνει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Ἡ Γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως. ἐν αὐτῇ γάρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, Σέ προσκυνεῖν τόν ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, καί σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε, δόξα σοι».

Τό μέσον τοῦτο τῆς σωτηρίας, δηλονότι τό σωτήριον τοῦ θεοῦ, τό ὁποῖον διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ ὠκονόμησεν ὁ θεός θά ἀπολαύσῃ κάθε ἄνθρωπος καλῆς διαθέσεως, παρά τό γεγονός ὅτι φέρει τήν ἀδύνατον Αὐτοῦ σάρκα, εὐαγγελίζεται ὁ Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Λουκᾶς ἐπικαλούμενος τόν Προφήτην Ἡσαΐαν «καί ὥσεται πᾶσα σὰρξ τό σωτήριον τοῦ θεοῦ», (Λουκ. 3,6/ Ἡσ. 40,5).

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὄντες μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, ἀπολαμβάνομεν «τοῦ σωτηρίου τοῦ θεοῦ» διὰ τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, τῆς ἀποτελούσης κατά τόν Μέγαν Βασίλειον «τά ἀντίτυπα τοῦ Ἁγίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ», ὅταν καταλλήλως προετοιμαζώμεθα καί μετά φόβου θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης μεταλαμβάνωμεν αὐτῶν.

Δεηθῶμεν τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν πρό Νόμου καί ἐν Νόμῳ (τῷ Μωσαϊκῷ) ἐκλαμψάντων καί παρακαλέσωμεν τόν ἐκ Παρθένου Μαρίας τῆς ὑπερευλογημένης λάμψαντα θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν εἰρήνῃ καί μετανοίᾳ εὐφροσύνῳς ἐορτάσωμεν τόν ἐν σπηλαίῳ τῆς παρακειμένης πόλεως ἡμῶν Βηθλεέμ γεννηθέντα ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων. Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἐγένετο δεξίωσις εἰς τήν αἵθουσαν παρά τήν Ἐκκλησίαν, ἐν ἧ ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τήν Κοινότητα πάλιν διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καί ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί ὅτι δεδόξασται»,

Ἐντιμότατε Κύριε Πρόεδρε,

Ἀξιότιμα μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ ἀξιώσαντι πάντας ἡμᾶς νά ἐορτάσωμεν καί ἐφέτος μετ' εὐφροσύνης τήν μνήμην τῶν ἁγίων Προπατόρων ἐν τῇ εὐλογημένῃ ἁγιογραφικῇ ὑμῶν πόλει τῇ γνωστῇ ὡς τό Χωρίον τῶν ἀγραυλούντων Ποιμένων».

Ἡ σημερινή ἐορτή ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ἀποτελεῖ τόν προάγγελον τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, ἡ ὁποία τελεῖται ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ταπεινῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, ἔνθα καί ἡ φάτνη τῶν ζώων. Ἐπὶ πλέον δέ ἡ ἐορτή αὕτη διαμηνύει πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τήν ζῶσαν παρουσίαν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν πιστῶν μελῶν αὐτῆς, τόσον ἐν τῇ ἁγίᾳ Γῇ, ὅσον καί τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καί ἰδίως ἐν τῷ Παλαιστινιακῷ κράτει.

Ἡ ὑπό τῶν ἁγίων Προπατόρων καί Προφητῶν προαγγελία τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καί τῇ γῇ φανερώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου ἐν τῷ ἐνανθρωπήσαντι Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐπεσήμανε καί τήν φανέρωσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡμεῖς δέ τά μέλη αὐτῆς, ὡς κηρύττει καί ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος.

Τὴν Ἐκκλησίαν, ἀγαπητοί μου, τὴν συνθέτουν καὶ τὴν συναποτελοῦν τό ἱερατεῖον καὶ ὁ πιστός λαός τοῦ Θεοῦ. Αὕτῃ ἀκριβῶς ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλονότι τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων διεφύλαξε καὶ προστάτευσε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν παρουσίαν τῆς Χριστιανικῆς ὀντότητος ἐν τῇ γῇ τῆς Παλαιστίνης, ἀλλὰ καὶ τὴν διατήρησιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ὡς τόπων λατρείας καὶ εὐλογίας.

Ὅλοι μας εἴμεθα μάρτυρες τῆς δοκιμασίας τῶν ἀνθρώπων γενικώτερον καὶ τῶν Χριστιανῶν εἰδικώτερον, τῶν διαβιούντων ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ, τό Ἰράκ καὶ εἰς τὴν γείτονα Συρίαν. Εἶναι ἡ σκληρὴ πραγματικότητα, περὶ τῆς ὁποίας εἶπεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ: «Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοί εἰρήνην ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον», (Ἰωάν. 16,33).

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Χριστοῦ ἐπιβεβαιώνουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν δέν εἶναι ἀνθρώπινος ἢ κοσμικὸς ὀργανισμὸς ἢ σωματεῖον, ἀλλὰ αὐτός οὗτος ὁ θεάνθρωπος Χριστός. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς κληρικὸς ἢ λαϊκὸς δύναται νὰ εἶναι ἢ νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑπεράνω τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ αὐτά τὰ λόγια, χαιρετίζομεν τὴν σήμερον πανηγυρίζουσαν ζωντανὴν καὶ δραστηρίαν Κοινότητα ἡμῶν ἐν τῷ Χωρίῳ τῶν Ποιμένων. Μέ αὐτά τὰ λόγια θέλομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, δηλαδή τό Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εἶναι τό σημεῖον ἀναφορᾶς ὅχι μόνον τῆς Ἐθνικοθρησκευτικῆς ταυτότητος ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐγγυήσεως τῆς ἐν τῇ γῇ τῶν πατέρων καὶ προγόνων ἡμῶν παραμονῆς.

Ἐπὶ δέ τούτοις, σᾶς εὐχόμεθα καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐλογημένον τὸν Νέον Ἔτος 2017. Εἴθε τό νέον τοῦτο ἔτος νὰ εἶναι ἔτος εἰρήνης, συνδιαλλαγῆς καὶ εὐημερίας διὰ τὴν περιοχὴν ἡμῶν καὶ ἅπαντα τὸν κόσμον.

Χρόνια πολλά καὶ εὐλογημένα παρὰ Κυρίῳ.

Τὴν μεσημβρίαν ἡ Κοινότης προσεκάλεσεν εἰς γεῦμα τὸν Μακαριώτατον εἰς τό ἐστιατόριον τοῦ Ρωμαιορθόδοξου κ. Ἀθανασίου Ἀμποῦ Ἀέπα Saint Gabriel.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/AiC3EcplPTg>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]